

Izhaja vsak torek in soboto ob 10. uri predpoldne. Akopade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevev tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računajo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računajo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. L. Lukežič).

V našem laboru Slovenija.

Prišlo je, kar je moralo priti in kar so naši nasprotniki hoteli za vsako ceno prepričati. Krščanska stranka na Slovenskem je sedaj ne le največja, ampak tudi edina slovenska stranka, ki pride v poštev. Slovensko ljudstvo smo mi! In nihče drugi nima pravice govoriti v imenu celokupnega slovenskega ljudstva. Uspehi, ki jih je liberalna stranka dosegla pri ožjih volitvah, so klaverni. Ožje volitve niso pokazale njene moči, ampak njeno onemoglost. Gotovo je in pribito, da s slovenskimi volivci liberalna stranka ne bi bila zmagala nikjer, ali bi bil saj njen uspeh brez glasov rdeče internacionale še veliko klavernejši. To vidimo na Krasu, v Ljubljani in na Štajerskem.

Glasovi naših somišljenikov po Kranjskem in Štajerskem ter naši na Goriškem nam kažejo jasno, da liberalne stranke v slovenskem ljudstvu nimajo zaslombe, ker nimajo stika z ljudstvom. Kdor hoče to utajiti, mora najprvo utajiti onih 70—80 tisoč glasov, ki so bili na Slovenskem oddani za krščanske kandidate. Če utaje to, potem pa tudi mi radi priznamo, da so Gabršček, Hribar in dr. Kukovec edini in pravi zastopniki Slovenstva.

Resnica, ki jo je pokazala volivna reforma, se glasi čisto drugače, kakor ona, kar je oznanjevalo liberalno časopisje. Vedno smo bili doslej navajeni, da smo silno važnost polagali na besede kakega liberalnega prvaka, češ, da govori v imenu Slovenstva. Sedaj tega ne bo več. Zagovorniki naših pravic v državnem zboru bodo le poslanci, izvoljeni na skupnem slovenskem, ljudskem in krščanskem programu.

Značilno za politiško značajnost ter slovenstvo naših goriških in tržaških liberalcev so besede, ki jih je napisala „Edinost“ z dne 24. maja. O shodu v Nabrežini, kjer so ljubkovali rdeči brezdomovinci in naši liberalci piše: „Shod je pokazal, da živita socijalna demokracija in napredna stranka na Goriškem v najboljših odnosajih“. In to je „Edinosti“ prav. Nam je tudi! Če ona, ki se je doslej vedno zgražala nad socialisti, češ da so protinarodni, nima nobene grajalne be-

sede za početje narodno (?) napredne stranke, potem stvar tudi nas pusti hladne. Pa to ne zato, kakor da bi imeli premalo slovenskoga čuta, ampak zato, ker smo si v svesti, da je ta zveza nujna posledica temeljnih načel obeh strank, in to je boj cerkvi. V tem so si edini, to je pri njih prvo in potem vzemi vrag liberalno narodnost in socialistički boj proti kapitalu.

Da so se naši nasprotniki pokazali sedaj v tej luči, je zasluga volivne reforme, ki je brezobzirno strgala vse ovoje in zavese ter pokazala sleparje take kakoršni so. Ni potreba navajati nalog, ki čakajo naše stranke. Naša stranka ve, katerim idejam, kateremu programu, kakemu delu in kakemu postopanju se ima zahvaliti za zaupanje velike večine slovenskega ljudstva. V tem znamenju, da je tudi naša stranka na Goriškem prava slovenska, ljudska stranka, se bomo borili dalje.

Po volitvah.

Županstvo Grahovo.

Obeina Grahovo je bila pri liberalnem „generalštabu“ v Gorici še precej na dobrem glasu; bili so prepričani vsi liberalci, od generala Andrejca v Gorici do zadnjega liberalnega mešetarja Albinca na Grahovem in Kajzerja v Podbrdu, da rešijo na dan volitev čast boginji „svobodomiselnosti“, katero liberalci najbolj častijo in najrajši molijo, seveda zato jim ta boginja tako ugaja, ker jim pusti popolno prostost in ji je vse prav, četudi ni prav! Častiti so jo mislili s pijačo in muziko, posebno na dan volitev. Pa ti „šmenteni klerikalci“ so vse pokvarili s svojimi volilnimi listki, katerih so več nanesti v „lonec“ kakor oni! Ves up je šel po Bači v Sočo.

Škoda se nam zdi, da ne bi poznal širni svet naših glavnih „kapo“ liberalcev, ki so nekaki pastori svobodomiselnosti boginje, ki ima svoj glavni tempelj v krčmi pri starem županu na Grahovem in Stravsu v Podbrdu. V teh tempeljnih zbirajo višji pastori svoje verne, tu jim pridgajo, tu skazujejo čast svoji boginji tudi do polnoči. Potem pa pravijo, da niso liberalci pobožni! Poglejte jih vendar, saj so v svojih tempeljnih ure in ure; to so vam pravi liberalni tercijarji! Kateri pa so ti mandarini liberalni?

Upamo, da nad-mandarin v Gorici nam bo hvaležen, če mu jih vsaj površno

naznamimo in da tudi dotični nam ne bodo zamerili; saj s tem jih ravno priporočamo, da ji poviša vsaj za „kaprole“ v liberalni armadi.

Gnezdo liberalno je pred vsem vas Grahovo. Zasluga za to gre staremu županu, Albincu in prijatelju, ki imajo seveda svoje zveste pomagače, ki jih ni vredno imenovati. Če se meri naprednjaštvo po surovosti, potem so nekateri Grahovci najbolj napredni v baški dolini. Stejejo se sami za napredne, tedaj...! Le en vzgled: gospod vikar je bolehav, posebno v pretekli zimi ga je hudo napadala bolezen! Napredni Grahovci so mu pa tulili pod oknom po noči, so mu valili kamnje pred vrata itd. Kaj njim mar za bolezen: „far je far“ ali je ta ali drugi! Nobeden se ni zganil, da bi preprečil take surovosti, kar je vendar čeli vasi v sramoto; morda dotični so vdobili še „frakeljo“ za „koražo“!

Drugi veren pristaš Gabrščekov je Frjanc v Grantu. Hud naprednjak je tudi učitelj v Rutu, ki se je svoj čas učil pri Gabrščku v Gorici „Sočo“ drukat. Sicer je znan, da učitelji grejo prvi v ogenj za liberalna načela in tudi jih kaj pridno širijo med ljudstvom. Brez njih bi bil Gabršček grozen revež!

Da so tudi krčmarji po večini proti nar. kat. stranki, se ni čuditi; saj imajo marsikaj na vesti, kar lažje prenesejo z liberalno vestjo. Tudi med krčmarji so častne izjeme in sicer možje razumni, da ne misli Gabršček za nje, kakor za svoje liberalne koze. Šef liberalnih „oštirjev“ bi bil lahko nek krčmar v občini, ki krčmari sebi in nekim ženskam, ki nočejo biti človek, ker govori, da človek orkne, kakor žival, — najbrže bodo „afne“, kar je najbolj moderno.

To bi bili glavni Gabrščekovi „mešetarji“, ki ponujajo sleparsko judovsko „robo“ v občini. Ljudstvo pa je uže toliko zavedno, da pozna in loči dobro od slabega in se ne pusti slepariti, če tudi liberalni „mešetarji“ hvalijo svojo stranko, kakor jud svoje blago; to se je pokazalo najbolj ob volitvah! Vi pa zapeljani od liberalcev, spregledajte in recite liberalcem: Pojdite se solit!

Veliko vprašanje.

(Iz Bukovega.)

Zdaj pa imajo liberalci v svoji peči veliko vprašanje če je Bukovo napredno ali klerikalno. Pa se res čudno zdi Gabrščku in njegovim „podložnikom“, da bi prej sloveča liberalna trdnjava Bukovo nakrat postalo klerikalno. Toda liberalci si že znajo pomagati. Razbojnali so v „Soči“ med svet one najivne laži, da je Bukovo napredno čeravno le na papirju. Zares! Ko bi eden na videz gledal to občino, posebno časopise, ki jih prinese pošta sedaj ob volitvah moral

da te že sami pripeljejo, ali kako da se gleda včasih tudi na zvezde in da bi bili dospeli že davno na postajo, ko bi vozil on spredaj.

— No, kaj je? je vprašal Ignaca, ki se je lovil s težkimi koraki, skoro do polovice v snegu.

— Je nekaj, je, kočica se vidi, — je odvrnil Ignac ves zasopel, — pa ne vem katera. Glej, brate, morda smo zašli že do posestva Prologovskega, moramo obrniti bolj na levo.

— Res, nekaj se vidi!... To so pač one kočice, ki se nahajajo za kazajim selom! — ga je zavrnil klepetavec.

— Pa pravim, da niso!

— Sem že videl in vem, da bo tako: to ni ona, marveč Tomišjevska. Popolnoma na desno moramo zaviti: enkrat pridemo že ven, na veliki most, osmo vrsto od tu.

— Pa pravim, da ne! Saj sem vendar videl! — se je jezil Ignac.

— Eh, brate, pa si še voznik!

bi uzklkniti: tu so naprednjaki od nog do glave. O volitvah liberalnih časopisov je kar deževalo na naslove raznih liberalcev, kateri so jih delili med ljudstvo. Eni so jih metali na ogenj, drugi so se lažem smejali, tretji — najmodrejši — pa jih branijo, da jih bodo v poletnem času obesili po njivah v strašilo vranam. Naši liberalci se precej „grobo“ vedejo. Vkljub vsej blamaži zahtevajo naj „Gospodarsko bralno društvo“ naroči „Slovenski Narod“, videli bomo kaj bode sklenil občni zbor, kateri se ima v kratkem sniti.

Klerikalni naskok na liberalni Port Artur je naprednjake očitno poparil. Liberalci se sami sebe sramujejo. Tako da je eden izmed „najodličnejših“ naprednjakov na Bukovem tajil da ni bil na naprednem shodu, dasi sem ga videl stati v ospredju in na dr. Pucovo govorjenje kimati, češ, da resnico (!) govori.

Kdor je videl oba shoda na Bukovem lahko reče, da so klerikalci na površju.

Živel dr. Anton Gregorčič!

„Sočine“ laži.

(Iz Bukovega.)

Pred menoj ležite dve številki „Soče“; številka od torika 23. aprila in od sobote 27. aprila. (In ne od 16. aprila kakor je tiskarski škrat napisal na „Sočo“.) Ko zrem ti dve številki pred seboj se mi zdi kakor bi gledal nepoštenega pobalina pred seboj, ki jeclja in se boji izjaviti resnico. Toda pustimo nepotrebne besede, a temeljito pogledjmo v zelodec imenovanih dveh številki „Soče“. O shodu krščansko-socijalne stranke je „Soča“ pisala, da je bilo na shodu 46 zborovalcev, večina iz Orehka in Cerkna in še mej temi 10 naprednjakov. Tako lažejo ti ljudje, ki branijo sv. vero da ostane čista kakor jo je učil Jezus Kristus... (Rekel dr. Gruntar na javnem volilnem shodu dne 28. aprila v Podbrdu.) Liberalci kaj res znate tako malo šteti? Mi smo jih našli 200, in lahko reče vsak ki je bil na tem shodu, in ima kaj močan v glavi, da jih je res bilo nad dve sto, ne uštevši Orehovce in Cerkljane. Kaj pa je delal dr. Puc na tem shodu, pa prečitajte „Primorski List“ ki je pisal o tem čisto in jasno resnico. Ni res: da je začel upiti g. kaplan: Kdo pa mu je dal vabilo? Res pa je, da so vprašali navzoči možje, kdo da je vabil tega človeka na shod. Ni res, da bi bil dr. Puc kaj protestiral; pač pa je res, da se je brezpogojno udal in pozval somišljenike naj grejo za njim. Šli pa so štirje: g. Močnik (!) učitelj v Orehku v Gorjah in še trije drugi. Torej od dveh sto mož in še več samo štirje. Ni res da bi bil dr. Puc pozval dr. Knavsna na svoj shod. — Pisala je „Soča“ da se je shod končal brez navdušenja. Vprašam vas

— Seveda voznik... Pa pojdi gledat sam!

— Kaj bi hodil gledat, saj vem tako.

Ignac se je vidno razsrdil: brez odgovora je skočil na rob sanij in pognal.

— Viš, kako mi je zašlo v noge, težko jih več segrejem, — je dejal Aljoški ter še nadalje češče in češče potrkal, ogrebal in sipal ven sneg, ki se mu je nabral za golenicami.

Spanje me je premagalo popolnoma.

VIII.

„Kaj res že zmrzujem?“ sem pomislil v polsnu. „Pravijo, da se začne zmrzovanje vedno s spanjem. Bolje bi bilo, da vtonem, kakor da zmrznem — kaj bi me vlekel iz mreže! Sicer pa mi je že vseeno, naj utonem ali zmrznem; potem bi me vsaj ne tiščala več v hrbet ona nadležna palica in pozabil bi sam nase.“

(Dalje pride.)

LISTEK.

Metež.

Povest grofa Leva Tolstoja.
(Dalje.)

Tuje se zdi čuti, kako zveni zvonček neprisljano in veselo, in Ignaska vriska tako lepo in živahno, kakor da se pomičemo na praznik Sv. treh kraljev v mrzlem, solnčnem poldnevu po vaški cesti, in kar je glavno — čudno je bilo misliti, da se vozimo venomer naprej hitro vozimo, kamorkoli proč od mesta, na katerem se ravno nahajamo. Ignaska je zapel kako pesem s čisto neprijetnim, tenkim glasom, pa tako gromko in s tako dolgimi prenehljaji, med katerimi je vsekdar zažvižgal, da ti ni mogel upasti pogum, ko si ga poslušal.

— He-hej! Kaj se dereš na vse grlo, Ignac? se je začel klepetavčev glas, — počakaj vendar nekoliko!

— Zakaj?

— Počá-á-á-kaj!

Ignac se je ustavil. Zopet je vse vtihnilo, zagouel in zapiskal je veter,

sneg se je zavrtel in jel padati gosteje v sani. Klepetavec je prišel k nam.

— No, kaj?

— I kaj! Kam se vendar peljemo?

— Kaj jaz vem!

— Uh, noge so mi zmrznile. Pa kaj udarjaš tukaj?

— Popolnoma smo zašli.

— A glej, ko bi šel ti tja pogledat?

Glej, kaže se nekaj kakor kaka kalniška kočica. Pri tem bi si tudi noge segrel.

— Dobro, grem. Drži tukaj konje... na!

In Ignac je stekel v zaznamovani smeri.

— Vse si je treba ogledati, povsod stopiti, potem že najdeš kaj. Tudi tukaj je taka — kaj bi se vozili na slepo? — je govoril klepetavec. — Glej kako je spotil konje!

Ves čas, ko je hodil Ignac — in hodil je tako dolgo, da sem se že bal, da je zablodil —, mi je govoril klepetavec s samozavestnim, mirnim glasom, kako se mora ravnati v metežu, da je najbolje izpreči konje in jih pustiti, češ,

kje so bili gromoviteji živio-klici na našem ali na vašem shodu. Na vašem shodu so kričali učitelji, na našem pa zavedni možje: Živio dr. A. Gregorčič. Ni res da bi bilo zunaj stalo več naprednjakov ki bi bili klicali: Živel Gruntar! Res pa je da sta na hodniku stala dva neznanca ki sta vsak enkrat zaklicala: Živio Gruntar! Pristopil pa je eden naših mož in ju vprašal po imenu nakar mu je eden neznanec odgovoril, da je Martin Krpan, drugi pa svojega imena ni povedal. Toda ker sta s „Krpanom“ skupaj hodila in delala zgago je bil drugi po mojem mnenju Brdavs... Gospod dekan dr. Knavs pa s tema človekoma ni imel niti najmanj opravila, sploh videl ju ni. Jaz bi pa rad poznal „Sočinega“ dopisnika, ki tako grdo laže.

Dalje je pisala „Soča“ da so bili uro prej pri Čeliku prenapoljeni vsi prostori in da je bilo še čez sto ljudi, tu da so morali ljudje stati pred okni in v veži. Jaz pa pravim. Volilcev je bilo na shodu okoli osemdeset, preje manj nego več, kar jih je bilo v veži in v gostilniški sobi. Pred okni pa so bile radovedne ženske in otroci ter vaški pastirji, toda ker ti še nimajo volilne pravice sem jih izpustil in jih nisem štel med „zavedne možje“ kakor „Soča“. O dr. Pucovem govoru sem obširneje pisal v „Prim. Listu“ in v „Gorici“, zatorej mi tega ni treba tukaj obširneje omenjati.

Dalje piše „Soča“ da so bili na naprednem shodu na Bukovem vsi kot en mož za dr. Gruntarja. Prosimo kje so ti vsi? Lahko rečem da jih niti polovica ni zaklicala: Živio dr. Gruntar! Lahko rečem, da jih niti polovica ni odobravalo dr. Pucovega govora. Potem kje so tisti vsi kot en mož. — „Soča“ sama si jih je iztuhtala v reklamo. Končno izjavljam da dopisa v „Prim. Listu“ in „Gorici“ pod imenom: „Za dr. Gregorčiča“ in „Liberalni lažniki“ nista pisana v cerkljanskem župnišču ampak v kmetski hiši, ob petrolejki zvečer, — ko drugi počivajo — od kmetске roke.

Dopisi.

Iz Rihemberga. — Ožje volitve so pri nas izpadle za ljudsko stranko slabše kot prve. Temu se ni čuditi, ako pomislimo, da so agitatorji liberalne stranke napeli vse moči, terorizirali ljudstvo do skrajnosti, lagali, kradli glasovnice in zamenjavali, podkupovali, napijali in motili volivce z hinavsko lažjo, da se sedaj gre za povišanje duhovskih plač, da kmet naj voli „kmeta“ itd. Posluževali so se skrajno nesramnih sredstev ter kruto pritiskali na volivce kakorkoli od liberalcev odvise. Le zavedni neodvisni možje in mladeniči se niso dali omajati in strahovati. In teh je mnogo, 294. To število jasno govori, da je v Rihembergu liberalcem odzvonilo. Toliko število zavednih davkoplačevalcev boče v bodoče vedno odločevalo pri vsacih volitvah. Priznanje in slava vsem tem zavednim volivcem ljudske stranke posebno zaupnim možem za njihovo nevstrašenost in neumorno delovanje. Agitirali ste, a pošteno brez laži in obrekovanja, zato tudi zmagali in to vam je jamstvo za prihodnje zmage. — Na čelu liberalnih agitatorjev seve je stalo učiteljstvo. Zlasti se je vedel v agitaciji znani Bric kot pravi pajaco. Ta možicelj je sam izjavil v „Soči“, da mu je nadel primerno ime g. Andrej Kodrič, podžupan. Čast g. Andreju, ker bolj primerno ga ni mogel krstiti. — Ali ni nobene oblasti, ki bi mogla temu razsajaju peruti prističi? Ali je tako človeče sposobno izgojevati mladino? Koliko časa bomo še mi stariši posestniki to človeče med seboj trpeli? V Dornbergu so z njim obračunili, v Gabrijah so se ga veselo znebili, kjer ni pustil najboljših spominov. Pri nas je zbral mladino iz Vasi, drugi so ga zapustili, in z vaškimi mladeniči razsaja kot kak pajaco.

Na večer ožje volitve so napravili liberalci res krasno razsvetljavo Štreklju na čast na kolodvorski privožni cesti. Okrog plamtečih ognjev je bilo zbrano mnogo ljudstva, a izključno iz Vasi. — Pomilujemo, da so se radovale te zmage (?) žene iz Vasi v precejšnjem številu. So li molile rožni venec zraven razsvetljave, ali ne, tega nisem mogel razločiti, čeravno sem zraven bil. Po mojem mnenju ne. Te vzorne matere bi bile boljje storile, da bi bile isti čas doma pazile

na svoje otroke, ne da so jih pustile poleg sebe kričati: „Živijo Štrekelj“ živijo polenta“, „živijo moka in turščak“. In med temi otroci so bili tudi taki, ki hodijo v vsakdanjo šolo. Res lep prizor. Še lepši, ako je res, kar se sploh trdi, da je bil zraven Bric. Za gotovo se pa trdi, da se je to človeče od veselja vozilo po vasi in cesti sem in tje kot maškera pustni terek v družbi prepelajoče druhali ter kot zbesnelo se drlo z imenovanimi klici. In to je trpelo do krog polnoči. A popolnoma je potihnilo še le ob belem dnevu. Ošetje, matere in učitelj z šolskimi otroci v taki podivjanosti. Kaj hočete še več? Bric pa naj bo gotov, da ga naše ljudstvo zapodi, predno se nadja, proti Dornbergu, kjer ga „željno“ pričakujejo.

S Krasa. — Čudno, nenaravno je, kar se opaža povsod na Kraju po 23. maju. Naravno bi bilo, ko bi bili Štrekljevi „zaved(e)ni“ volilci veselega obraza, Laharnarjevi potrtega. A glej, ravno narobe je povsod. Laharnarjevi volilci gledajo mirno v svesti si, da so storili svojo sveto dolžnost, dočim Štrekeljevi „svobodni“ volilci hodijo s pobešeno glavo in le pijani prihajajo na dan; sram jih je njihovega poslanca, ki jim ga je vsilila kraška poštena trojica in liberalno surovi učitelji. In kako jih nima biti sram, ko se morajo zdaj pustiti objemati in poljubovati od ljudi najbolj spridenih, od izvržkov ljudstva, od ljudi, ki so za vse pripravljeni, ki so celo do trideset let prebili po ječah, ki pa so ob času volitve v službi in družbi one neomadeževane kraške trojice in liberalnih vzgojiteljev mladine igrali prvo ulogo za „gospoda“ Štrekelja. (Za Štrekelja so povsod tirjali, da se ga mora imenovati „gospod“, dočim pri dr. Laharnarju so se služili celo lib. učitelji nizkih, zaničevalnih primikov.)

Globoko, nizko smo padli mi nekdanj tako ponosni Kraševci in prej tako zavedni in jekleni Brkini, da si pustimo zdaj narekovati mnenje in prepričanje od one kraške trojice, katere dvojica radi svoje malo častne prošlosti se boji luči, kakor sova, in le zahrbtno in zavratno mora delati, dočim tretji je vrgel pod noge svoj častniški vglad ter se priklopil tej umazani družbici, ne manje sramotno je za nas, da smo se pustili vstrašiti mi možaki kakor šolski otroci z raznim žuganjem od lib. učiteljev, katerih nekateri še brkov in volilne pravice nimajo, mesto da bi jih bili opozorili, da jih mi s svojimi žulji hranimo ne za združbe, motenje miru, ponočno popivanje in razsajanje, pohujševanje naše mladine, zaničevanje vere in blatenje duhovščine, nego za versko npravno vzgajanje naših otrok, kar pa oni zanemarjajo ali celo s svojim vzgledom podirajo. Ali ni to za naše mlade može in mladeniče očitno pohujšanje, kadar hodi lib. učitelj v družbi najslabših in najbolj zaničevanih ljudi od krčme do krčme, od hiše do hiše, od vasi do vasi, največ proti večeru in po noči in med večernico ter povsod prodaja svoje liberalne brezverske nauke ne oziraje se niti, da ga otroci poslušajo? Ti lib. učitelji nam napravljajo največjo škodo in nesrečo s tem, da nam naše sinove vabijo v krčme in ne samo da jih pripravljajo ob vero, nego iz njih pripravljajo pijance. In ti naj bi nas vodili kakor policaji na volišče in nam ukazovali, koga naj volimo? Žalibog zgodilo se je to, da je večina kraških mož vrgla moštvo pod noge ter se dala vleči k volitvi od teh ljudi in njihovih priganjačev in si sistem nakopala sramoto, radi katere se morajo naši predniki v grobu obrniti. Te sramote nam ne bodo naši slavni pradedje odpustili, nego nas bo tiščala kakor mora, dokler si ne osvetlimo lice s tem, da se popolnoma ne otresemo znane kraške trojice mogočnežev in kričačev lib. učiteljev. Poskrbimo, da se to zgodi prej ko prej.

Svobodna šola. — Vedno smo brali v katoliških časnikih, da so liberalci za svobodno šolo, dočim katoliški

poslanci da si prizadevajo zaprečiti svobodno šolo. Toda mi katol. volilci na Krasu odločno zahtevamo od naših katoliških poslancev, da vložijo vse svoje moči v to, da bo šola svobodna. Volitev dne 23. maja nam je odprla oči ter nam pokazala, da so naše šole izključna last liberalnih učiteljev, in mi ter naši otroci popolni sužnji teh novodobnih prosvetljalcev. Mi moramo učitelja dobro plačati, moramo mu zidati drage palače, dočim si sami svojih koč ne moremo zakrpati. Zdaj pa nam pošljejo kakega lib. mladiča, ne da bi nas ptačevalce kdo vprašal, smo li z njim zadrževalni, in ta je neomejeni gospodar v palači. Sam še malo zna in izkušnje nima nobene in povsod v občini utika nos. Za denar, ki ga mu mora priskrbeti naš trud, nabavlja umazane časnike in z njimi poplavlja in okužuje cel kraj. Šola mu malo diši, največ po krčmah razpečava svoje puhlice. V cerkev ne pride niti vsake kvatre in še druge od cerkve odvrača. Kar nam je svetega, javno zasmehuje in blati. Občuje in družijo se z najslabšimi ljudmi, največ pijanci, rogovileži in ponočnimi čuki. Med tem ko šolski poduk, za kar je plačan, zanemarja, vmešava se v občinske in javne zadeve in povsod hoče, da velja njegova. In gorje njim, ki ne tulijo v njegov rog. Brez pardona se kaznuje vsaka najmanjša zamuda, naj bo še tako opravičena, dočim se prizanaša zaveznikom lib. učitelja, če bi njih otroci izostali brez opravičenja cele tedne. Kjer nič ne premore lib. učitelj, ondi pomagajo njegovi pajdaši, izgubljene ekzistence. Vse to smo mi Kraševci in Brkini izkusili v polni meri dne 23. maja. Velika večina nas je bila s srcem na strani g. dr. Laharnarja, a morali smo zoper svojo voljo in prepričanje voliti Štreklja. Ubogi mi in ubogi naši otroci, da nismo oddali svoje glasove, kakor nam je srce in vest velevala. Mi in naši otroci smo pravi sužnji lib. učiteljev. Zato želimo in zahtevamo za svoj krvavi denar glede šol malo več svobode!

Politični pregled.

Nova in stara zbornica.

Stranke v stari in novi zbornici se porazdele sledeče:

Jugoslovani.

Slovenci pristaši krščanskih strank: stara zbornica 11, nova 21.

Slovenski liberalci: stara zbornica 4; nova zbornica 4.

Hrvati: stara zbornica 10, nova zbornica 12.

Srbi: stara zbornica 2, nova zbornica 2.

Čehi.

Mladočehi: stara zbornica 47; nova zbornica 22.

Staročehi: stara zbornica 3; nova zbornica 6.

Češki realisti: stara zbornica —; nova zbornica 2.

Češki agrarci: stara zbornica 5; nova zbornica 33.

Česka katoliška narodna stranka: stara zbornica 2; nova zbornica 19.

Češki radikalci: stara zbornica 8; nova zbornica 10.

Nemci.

Krščanski socialci: stara zbornica 26; nova zbornica 67.

Nemško-katoliško središče: stara zbornica 30; nova zbornica 31.

Nemška-napredna stranka: stara zbornica 30; nova zbornica 24.

Nemška ljudska stranka: stara zbornica 46; nova zbornica 25.

Nemški agrarci: stara zbornica 4; nova zbornica 21.

Svobodni Vsenemci: stara zbornica 7; nova zbornica 14.

Schönererjevi pristaši: stara zbornica 15; nova zbornica 4.

Nemški radikalci: stara zbornica —; nova zbornica 1.

Druge narodnosti.

Rumunci: stara zbornica 4; nova zbornica 5.

Katoliški Italijani: stara zbornica 6; nova zbornica 10.

Liberalni Italijani: stara zbornica 12; nova zbornica 4.

Druge stranke.

Socialni demokrati: stara zbornica 11; nova zbornica 83.

Divjaki: stara zbornica —; nova zbornica 4.

Poljski socialni demokrat Daszynski je propadel tudi pri ožji volitvi v Biali, ni torej dobil nobenega mandata. Predsednik „Kola polskega“ vitez Abrahamowicz je bil izvoljen.

Nova državna zbornica.

„N. Wiener Tagblatt“ piše, da stopi te dni ministerski predsednik baron Beck v stiko z načelniki posamičnih strank, da jih obvesti o namerah in o programu vlade ter da skupno z njimi določi program delovanja za kratko zasedanje nove zbornice.

Začasno bo predsedoval, kakor je običaj, najstarejši poslanec, ki bo Funke, liberalni Nemeec. Za njim pride po starosti dr. Nitsche, tudi nemški liberalci. Za definitivno predsedništvo bo predložen nemški klerikalec dr. Ebenhoch, prvim podpredsednikom pa mladočeh dr. Začek. Liberalci nameravajo predlagati drugim podpredsednikom barona Hocka. Socijalisti, ki so izjavili, da ne marajo biti zastopani v predsedstvu, čeprav bodo tvorili eno največjih strank v parlamentu — bodo podpirali kandidaturu Hocka.

„Slav. Correspondenz“ piše, da je od čeških poslancev bilo 84 izvoljenih na podlagi programa, v katerem so se kakor kandidatje zavezali, da se združijo v en klub. V kratkem se store koraki za konstituiranje te velike skupine.

„Allg. Corresp.“ pa poroča, kar trjujejo tudi krščansko-socialna glasila da bo nova zbornica sklicana v sredo na 12. junija. Prestolni govor prečita cesar dne 15. junija v cesarskem dvorcu. „N. Fr. Presse“ pa piše, da bo nova zbornica sklicana še le na 18. junija.

Kongres za poljedelstvo.

V soboto je bil na slovesen način zaključen mednarodni kongres za poljedelstvo. Prihodnji kongres se bo vršil v Berlinu. Predsednik grof Auersperg se je v kratkem govoru zahvalil članom kongresa, na kar se je Meline v imenu kongresa zahvalil.

Obletnica kronanja na Ogrskem.

„Magyar Orszag“ piše, da se bo obletnica kronanja Fran Josipa ogrskim kraljem praznovala na jako slovesen način. O tej priliki pride v Budimpešto cesar Fran Josip v spremstvu prestolonaslednika Fran Ferdinanda in vsega cesarskega dvora.

„ILIJADA“

povest slovenski mladini, prosto po Homerju pripoveduje Andrej Kragelj.

Dobi se v „Narodni Tiskarni“ po znižani ceni.

Novice.

Naprednjaki nore. — V nedeljo so slavili naprednjaki v Komnu na prav divji način svojo žalostno zmago. Plesali in pili so tam okolo teleta pa ne zlatega. Razsajali in vpili so tako, da se je moralo njih početje gabit vsakemu količkaj razsodnemu človeku. Na razpolago je bilo baje tam za suha grla 10 hl vina. To je jako značilno in kaže, kako hoče ta podivjana druhal in znamenju pijančevanja in zapravljanja osrečiti kraško ljudstvo. Prišlo je ta dan v Komen vse kar napredno leze in živi, posebno so se odlikovali v norenju naši goriški inteligenti. Mi jih prav nič ne zavidamo.

„Edinost“ ne more razumeti te-le naše izjave: „Zastopniki obmejnih Slovencev, isterskih in dalmatinskih Hrvatov bodo imeli v bodočem jugoslovanskem klubu ogromno večino. Oai bodo izbrali klubovega načelnika, oni bodo določevali klubovo politiko“ — ter ne more razumeti na to izjavo oprtega našega poziva

na kraške in vipavske volilce, naj volijo dr. Laharnarja, ki ne bo rušil skupnega delovanja slovenskih poslancev. Tega torej „Edinost“ ne more razumeti. Čudno, da je postala kratkoumna! Ali jo je „liberalizem“ že tako omamila? Pomozimo torej nje opešanemu spominu s par vprašanji! Ali je bil v minoli dobi drž. zbora „Slogin“ ali „Sočin“ poslanec isti, ki je sedel s hrvaškimi in po veliki večini s slovenskimi poslanci v enem klubu? Ali ni ravno „Slogin“ poslanec podpiral skupno delovanje jugoslovanskih poslancev, dočim je „Sočin“ poslanec temu delovanju stal nasproti? Ali ni bilo torej povsem logično naše priporočilo volilcem, naj volijo „Sloginega“ kandidata dr. Laharnarja? Tu ima torej „Edinost“ naše pojasnilo. A zdaj pride vrsta na njo. Mi ne moremo razumeti nje postopanje o kraško-vipavski volitvi. Najprej se je bojevala za Štreklja, potem za Gregorina proti Štrekelju, potem zopet za Štrekelja. Prosimo prav ponižno pojasnila!

Značilna izjava soproge „naprednega učitelja.“ — Pišejo nam iz Rupe: Znani muzikant Ante Ferlat, učitelj pri nas v Rupi, ima za soprogo neko „milostljivo“ gospo Dragico, ki je seveda — po pregovoru: kar je mož, to je tudi žena — navdahnjena naprednega duha. In ta „milostljiva“ Dragica se je blagovolila izraziti, čitavši list „Gorico“ tako-le: „Ako zmagajo pri volitvah farji, se bodo podirale prižnice.“ To se je koj razširilo po vasi in po sosednjih občinah. Do ušes je prišlo tudi „naprednemu“ soprogu muzikantu Antetu, ki pa ni bil nič kaj zadovoljen s to izjavo njegove „milostne“ gospe soproge Dragice. Hišne stene pravijo, da je bil muzikant Ante močno hud na „milostno“ gospo Dragico. No, nič naj se muzikant Ante ne jezi, saj nerodnost „milostne“ Dragice je še precej znana. Pa šment, pri vsej stvari je bilo le to slabo, da je prišla vsa zadeva v javnost. In muzikant Ante je hotel vso zadevo proglasiti kot izmišljeno. Družina Antetova je bila v dno duše užaljena, ko je šla ta izjava „milostne“ Dragice od ust do ust. Da se črni madež izbriše, hajd na sodnijo po zadoščenju in sodnik mora izjaviti, da ni „milostna“ Dragica tega rekla. Ali, Ante je obračal, sodnik pa je obrnil. Sodnik se je namreč prepričal, da je „milostna“ gospa Dragica vendarle sposobna kaj takega izblekniti, in tako oprostil obtoženko Marijo Batišič ter obsodil družino muzikanta Anteta. Ubogi Ante je prišel iz dežja pod kap. Sedaj mislimo, je zadovoljen. Marija Batišič je bila tožena, „milostna“ Dragica pa kot tožiteljica — obsojena in pravdo izgubila, plačati mora stroške ter užila veliko sramoto, in sodnijske stene pravijo, da je sodnik, ta preiskovalec resnice in pravice, pošiljal „milostno“ Dragico h — kahalnici in k loncu, a prižnice naj pusti lepo pri miru. Muzikant Ante pa je bil zelo hud ter pravil, da bo delal „rikorš“. — Poizvedeli smo še nekaj, kar zna spraviti „naprednega“ muzikanta v še večje škripce. Zato bi mu svetovali, naj le brž plača izgubljeno pravdo, ako noče, da mu mi zamuziciramo eno tako, da mine veselje „milostljivi“ Dragici in muzikantu Antetu govoriti o podrtih prižnicah.

— Imenovanje in premeščenja v sodni str. kl. — Sodni svetnik in voditelj okrajnega sodišča Dionizij Ussai v Motovunu je premeščen k okrožnemu sodišču v Gorico. Za deželnosodne svetnike so imenovani, in sicer: Državnega pravnika namestnik Ivan Clarici za Trst, sodni tajnik dr. Anton Signoli za Rovinj, drž. pravd. namestnika Hugon Pangrazi in Josip Minio ter sodni tajnik Rudolf Lazarich za Trst, sodni tajnik Edvard Stranšgil za Rovinj, sodni tajnik Viktor vitez Fröhlich pl. Fröhlichsthal in okrajni sodnik Josip Cechet za Gorico, sodna tajnika dr. Marko Casulich in dr. Filip Morpurgo za Trst in sicer pri trgovskem in pomorskem sodišču.

Okrajna sodnika dr. Matej Brunetti v Bujah in Ivan Guzelj na Voloskem sta imenovana za deželnosodna svetnika, a ostaneta vsak na dosedanjem mestu kot voditelja okrajnega sodišča. Sodni

tajnik Straussgil je imenovan za dežel. sodnega svetnika v Rovinju.

— Raba slovenskega jezika pri hipotečnem zavodu poknežene grofovine goriško-gradšćanske. — Pod tem naslovom smo prejeli iz Kobarida ta-le dopis: Nepristranost imenovanega zavoda v narodnem oziru najlepše razsvetljuje ta-le dva slučaja. S posojilom dovoljenim od omenjenega zavoda na nepremičnine vlcčka 31 d-o. Kobarid se je izplačala na tem posestvu težeča terjatev goriškega „Monte di Pietà“, kateri poslednje imenovani zavod je izdal hipotečnemu zavodu slovensko izbrisno pobotnico.

Takisto se je izplačala pri vložku 92 d. o. Kamno pri Kobaridu vknjižena terjatev mestne hranilnice ljubljanske s posojilom dovoljenim od goriškega hipotečnega zavoda na navedeno posestvo, ter je mestna hranilnica ljubljanska izdala istemu hipotečnemu zavodu slovensko izbrisno pobotnico. Kobariški sodni okraj je izključno slovenski okraj. In vendar se drzne deželni hipotečni zavod v Gorici vložiti na c. kr. okrajno sodnijo v Kobaridu na podlagi omenjenih dveh slovenskih pobotnic, tičočih se slovenskih strank, izbrisne prošnje v italijanskem jeziku — sub praes. 16./4. 07 št. 210 odnosno 22./4. 07 št. 226.

Na obeh prošnjah je podpisan ravnatelj deželnega hipotečnega zavoda dr. Staudinger, čigar dolžnost je strogo varovati ravnopravnost.

Komentara menda ni treba!

— Goriški vozniki, pozor!! — Piše se nam: Jako čudno se mi zdi, da pazi zdaj tako strogo goriška policija na posamezne voznike. Kmalu bi bilo prepovedano rabiti bič pri vozu. Dobro, da ni živina gluha, in da ima voznik še močan glas. Sicer je pa čisto prav, da skrbi pravica, da se živina ne pretepa in trpinči. Zalibog, da se poraja dovolj žalostnih prizorov v obmestnih ulicah in v mestu samem, kjer zliva — nečlovek — svoj srd nad ubogo živalco, tako da te obide groza, če gledaš kaj takega. V takih slučajih naj bi storili mestni redarji svojo dolžnost, a največkrat jih ne vidiš zraven. Pa je že tako! Če gre lovec jutraj na lov ter ves dan leta po hosti za divjačino, ne da bi kaj ustrelil, kaj naredi zvečer? Gre na trg, kupi zajca ter ga nese domov, češ, ustrelil sem ga. Vse hvali lovca, da je dober — Schiesser. — Nekaj sličnega se je pripetilo pred nekaj dnevi vozniku, ki je peljal po meri naložen voz blaga iz državne postaje v tovarno v Podgoro. Na novo posuti cesti se mu voz ustavi. Pa pri dobrih konjih ni bilo strahu, da obliči voz v kamenju, če ga ni naredil neki redar, ki se je nepoklicano (nepričakovano) približal vozniku, ter jel upiti, da ima preveč na vozu in dr. Saj konja bi ob sami besedi spravila voz naprej, brez biča, katerega se je poslužil voznik le toliko, da je samo oplazil z vrvo konja. Pa redar je gledal najbrže drugam, kajti drugače ne bi zapisal — jako smešno, da se je predznil prijeti za svinčnik, bi bil raje kaj pripomogel — da je udrihal mož z — ostenom — po njih. Prisilil je tudi dve priči, da sta morali potegniti za njim, ter nesel svoje — notice — brez vsakega povoda in jasnega prepričanja na policijo. Voznik se je moral priti seveda — trikrat — opravičevati, a o pričah in redarju samem ni bilo ne duha ne sluha. Zastonj so bili voznikovi jasni izgovori in dokazi. Konec vsega je bilo, da je moral mož plačati nezasluzeno kazen z dnevnim zaslužkom. Taka vera gre torej redarju, ki se ga stvar ni čisto nič tikala. Kot ne bi bilo dovolj drugih hajdukov po mestu, ki zaslužijo, da se jih lovi. Gospod redar, prosil bi Vas, lovite drugič raje voznike mlajše, bolj vroče krvi, ne pa starega moža, ki je že preveč izkušen v tem, kako se mora z živino ravnati. Seveda mestni gospodje smejo rabiti bič, kajti le oni iznajo prav na lahko svigniti visoko nad hrbti svojih iskrcev. Omenjenega voznika poznam sam dovolj in preje bi dokazal, da ni ravnal v istem slučaju proti postavi — kaj še gospod redar, kot Vi, ki ste bili zraven.

Vozniki, pazite torej, da ne oplazite morda v svoji pozabljivosti konje v pričo redarja. Bič strani! Samo upijte, pa čakajte, dokler ne popirne žival sama. Pridete že počasi naprej!

— Nov vozni tarif za izvoščake v Gorici. — S 1. junijem t. l. bode veljal za izvoščake v Gorici naslednji vozni tarif in sicer: Za mesto in za predmestja za jeden četrt ure 60 v, za pol ure 1 K, za tri četrt ure 1 50 v, za eno uro 2 K in vsak četrtek ure 40 v več. Za vožnjo v Stračice 1 K. Vožnja na postajo bodisi južne ali pa državne železnice 80 v. Po noči in sploh potem, ko so po mestu užgane svetilke se plača

na postaji južne in drž. železnice 1 K. Za vožnjo na postaji južne in državne železnice in nazaj kjer počaka izvošček deset minut 1 K 20 v. Za take vožnje potem, ko so svetilke po mestu užgane 1 K 40 v. Vožnja od jedne železniške postaje do druge 1 K 60 v. Vožnja iz jedne železniških postaj pa do Stračic po dnevu 1 K 60 v, do soškega mosta pri Pevmi 1 K 60 v, do Tivolija 1 K 60 v. Od južne železnice pa do solkanske mitnice 1 K 60 v, od postaje državne železnice pa do ceste ki pelje iz Solkana na Sv. Goro 1 K 60 v. Zvečer ko so užgane javne svetilke se plača za te vožnje 20 v več. Za vožnjo do jedne železniških postaj, ki je naročena posebej in izven časa določenega za službo izvoščakov se bode plačalo 2 K.

Vožnje v okolico: Na mestno pokopališče 1 K 20 v; v Št. Peter 1 K; v Pevmo 1 K 40 v; k Bajti 1 K 60 v; v Št. Andrež 1 K 60 v; v Renče 4 K 50 v; v Solkan in sicer do ceste, ki pelje na Sv. Goro 1 K 60 v; v Panovec do drugega vojaškega strelišča 2 K; v Volčjodrago 3 K; v Vrtojbo bodisi v doljino ali zgornjo 2 K 20 v, v Bilje 4 K 50 v; v Ločnik 2 K 20 v; v Rubije ali pa v Sovodnje 4 K; v Miren do mosta 2 K 40 v; v Miren do rupske meje 3 K; v Ajševico 2 K 60 v; v Kronberg 3 K.

Te vozne cene veljajo le za vožnje do imenovanih krajev. Kdor bi se hotel peljati tudi nazaj in bi se ustavil tam le 10 minut, moral bode plačati še 50 v. Ako bi se ustavil dlje časa moral bode plačati za vsa četrt ure 40 v več.

Vožnja v gledišče 1 K, naročene vožnje tje in nazaj 2 K 60 v. Za priljago, ki se ne nosi na rokah, bode plačati 20 v od vsakega kosa.

Te cene veljajo le za jedno vprežne vozove; za vožnje z dvema konji se bode moral vsakdo pogoditi z izvoščekom. Mitnino plača vedno izvošček sam.

Izpred okrožnega sodišča. — Svoj čas smo poročali (bilo je lansko leto meseca oktobra), da so nekateri Vrhovci razgnali javen koncert, katerega priredilo sovedenjsko-rubijsko društvo „Zvezda“ v družbi s štandrezškimi tamburaši v Rubijah pod lipami krčmarja g. Ivana Pelicona. Opisali smo natančno ves dogodek, iz katerega se je dalo sklepati, da so Vrhovci namenoma razgnali koncert s tem, da so pevcem in tamburašem nagajali in kričali, ko so ti izvajali program. Nastal je hud vihar med občinstvom in pretep. Straža je morala sablje potegniti. In le nekaterim pametnim možem se je zahvaliti, da ni nastalo kaj hujšega. Vsa zadeva je prišla v roke državnemu pravdnikstvu, ki je stvar preiskovalo. Zasllišanih je bilo polno prič, ki so obteževalno pričale zoper Vrhovce. Konečna obravnava je bila v četrtek dne 24. t. m. pred okrožnim sodiščem v Gorici. Kaznovani so bili radi javnega nasilstva in sicer: Anton Cotič in Franc Cotič, brata, vsak po 4 tedne strogega zapora. Franc Devetak (Čotov) tudi 4 tedne, Peter Devetak 3 tedne, Grijon Leonard 14 dni in Štefan Gril (Lavrič) 7 dni zapora. Poleg tega morajo obsojenci plačati vse pravdne stroške, ki niso majhni.

— Na c. kr. učiteljišču v Kopru bode vpisovanje za šolsko leto 1907/8 za vstop v I. tečaj dne 28. junija t. l. od 9—12h predpoldne in od 3—6h popoldne ter dne 29. in 30. junija obakrat od 9—12h dopoldne. Sprejemni izpiti se prično dne 1. julija t. l.

— Krvav pretep. — V soboto zvečer sta se srečala v veži hiše št. 11.

v ulici Ascoli 58-letni vrtnar Jakob Stucin in pa neki zidar imenovan po domače Kapelan, med katerima je telo že delj časa hudo sovraštvo. Nastal je med njima prepri, a nato tudi pretep. Zidar je pri ti priliki potegnil iz žepa nož in je svojega nasprotnika na glavi tako hudo ranil, da so ga morali presteti v tuk. bolnišnico.

— Izvozni trg v Gorici. — Včeraj se je odprl v Gorici izvozni trg za sadje in druge poljske pridelke. Izvozni trg je vsaki dan odprt ob treh urah zjutraj. Kupovati in prodajati pa se ne sme pred 5. uro zjutraj čas med 3. in 5. uro je odločen za to, da se steha dopeljana blago.

— Prijet goljuf. — V soboto po noči so prijeli v nekem tuk. hotelu dijaka trgovske šole Josipa Wando iz Ptuja, katerega je ptujsko sodišče zasledovalo zaradi goljufij.

— Shod predsednikov zavodov za pospeševanje male obrti v Gorici. — Od dne 31. t. m. pa do 3. junija se bo vršil v prostorih tuk. trgovske zbornice shod predsednikov avstrijskih zavodov za pospeševanje male obrti.

— Cesarja so volili. — V Galiciji v okraju Vodovice 42 kmetov napisalo na glasovnico „Cesar Franc Jožef.“ Upali so, da bo cesar največ naredil zanje in ni jih bilo prepričati, naj zapišejo na glasovnico koga drugega.

— Mlada bogata gospa zblaznela. — V Trstu so te dni vsprejeli v tamošnjo opazovalnico za umobolne mlado gospo Ado C. ki je prišla iz Palerma pred kratkim v Trst. Pri nji so našli za 100.000 K. denarja in raznih dragocenosti.

Loterijske številke.

25. maja.
Trst 31 14 64 79 22
Linc 20 58 89 65 18

Zahvala.

Častitim volilcem, in vsem, ki so sodelovali pri moji izvolitvi, izrekam srčno zahvalo.

Bog in narod!

Josip Fon,
državni poslanec.

Izjava.

Ker se je že več našim odbornikom in članom društva v javnih lokalah očitalo, češ, da je društvo „Zvezda“ napadalo in potem napade spet preklicalo v „Soči“ št. 37 t. l. proti č. g. vikarju Pahorju, izjavlja podpisani odbor, da ni on napadal č. g. vikarja, ampak je to storil odbor društva „Nada“ in potem napade spet preklical. Drugič prosimo odbor društva „Nada“, naj bo bolj lojalen in naj se podpiše s polnim imenom, da se ne bo po krivem sumničilo druge.

Sovodnje-Rubije, 25. maja 1907.

Odbor „Zvezde“.

Hiša v Kojskem

z vrtom in dvoriščem, primerna za stanovanje kakega uradnika ali trgovca ob glavni cesti je na prodaj.

Več se izve pri g. Valentinu Vendraminu, posestniku in krčmarju v Kojskem št. 108.

Zahvala.

Podpisana izreka tem potom najsrčnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, kateri so o priliki smrti naše nepozabne hčerke

ERNESTE ČERMELJ,

UČENKE „ŠOL. DOMA“

prihiteli k pogrebu ter s tem skazali ranjki zadnjo čast, kar nam je bilo v veliko tolažbo.

Posebno se zahvaljujemo darovateljem krasnih vencev, ter sl. vodstvu šole in učenkam „Šol. Doma“, ki so nepozabno ranjko spremili na poti v večnost.

V GORICI, dne 26. majnika 1907.

ZALUJOČA DRUŽINA.

